

گزارش «وطن امروز» از پشت پرده واردات غیر قانونی خودرو
قاجاق خودرو در کدام صمت؟
تخلفی با همکاری کارکنان وزارت صنعت،ایرتویا، نگین خودرو و ...
آزهای: تخلف خودرویی را سازمان بازرسی گزارش داد
اما برخی دولتی‌ها منکر بودند
صفحات ۳ و ۲

دوشنبه ۲۵ تیر ۱۳۹۷ ■ ذی‌القعده ۱۴۲۹ ■ ۱۶ جولای ۲۰۱۸ ■ سال دهم ■ شماره ۲۴۸۶ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

گفت‌وگوی «وطن امروز» با «حسین اسرافیلی»
از پیشگامان شعر انقلاب

شاگرد شعرهای شهر یارم

صفحه ۱۲

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.10 ■ No.2486 ■ Mon.Jul.16, 2018 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۹ سال و ۲۳۱ روز گذشت

تیتربهای امروز

تیم ملی فرانسه با پیروزی ۴ بر ۲ مقابل
کرواسی قهرمان جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه شد

جام خروس نشان

لوکا مودریچ، کاپیتان تیم ملی کرواسی
بهترین بازیکن جام شد

صفحه ۱۴

گزارش «وطن امروز» از مستند به وقت جام
و روی غیرفوتبالی تیم‌های حاضر در جام جهانی

به وقت جام به کام حقیقت!

صفحه ۱۳

موشک جواب موشک

شلیک ۱۷۰ موشک و راکت مقاومت
به سمت شهر ک‌های صهیونیست‌نشین
در پاسخ به بمباران نوار غزه

صفحه ۱۵

دیدگاه

«بقای خروج پذیر» در مقابل «خروج بازگشت پذیر»

■ ماشاءالله ذراتی

۲ ماه از آغاز عصر «پساجوخ» آمریکا از
برجام می‌گذرد و کمتر از یک ماه تا بازگشت
نخستین موج تحریم‌های رژیم ایالات متحده
علیه ایران باقی مانده است. این در حالی است
که مذاکره میان ایران و کشورهای اروپایی برای
حفظ مهم‌ترین دستاورد دیپلماتیک اتحادیه
اروپایی همچنان ادامه دارد. رصد مطبوعات و
ماهنامه‌های داخلی و اظهارات مقامات اروپایی
و آمریکایی گویای این هشدار است که آمریکا
با همکاری اروپا و حامیان آنها در داخل خطوط
القایی مشخصی را دنبال می‌کند که باید با دید
تامل در آنها نگرینست. در یادداشت پیش رو ضمن
برشماری خطوط القایی دشمن و ارائه پیشنهادت
و راهکارها، راهبرد «بقای خروج پذیر» با تکیه بر
تعامل مجلس و دولت معرفی و ارائه می‌شود.
خطوط و گزاره‌های القایی که باید از آنها دوری

جست عبارتند از:

- ۱- زمان بیشتری برای مذاکره و تعیین جزئیات
بسته اروپا لازم است.
- ۲- عدم آمادگی و غافلگیری اروپا از تصمیم ترامپ
مبنی بر خروج از برجام
- ۳- تهدید ایران به خروج از برجام یا ان‌بی‌تی صرفا
کارکرد تبلیغاتی دارد.
- ۴- خروج ایران از برجام ورود به بازی ترامپ است.
- ۵- ایران چاره‌ای جز بقا در برجام ندارد.
- ۶- ایران به طور مشخص و واضح انتظارات خود از
اروپا را بیان نکرده است!
- ۷- چین در گیر جنگ تعرفه‌ای با آمریکا است و
به عنوان طرف سوم مذاکرات ایران و اروپا اولویتش
ایران نیست.
- ۸- ایران تا سال ۲۰۲۰ یعنی پایان ریاست‌جمهوری
ترامپ در برجام بماند، بعد از آن با آمدن یک
رئیس‌جمهور دموکرات برجام احیا خواهد شد.
- ۹- ایران اقدامات اصلی را به بعد از سال ۲۰۲۰ و
باقی ماندن احتمالی ترامپ در کاخ سفید موکل
کند.
- ۱۰- ایران در دوران شعب ابی‌طالب است!
اما پیشنهادات و راهکارهایی که در مقابل
خطوط القایی دشمن باید به آنها توجه کرد، از این
قرار است:

پیشنهادات و راهکارها

۱- گروه زدن حل مسائل کشور به برجام و امثال برجام
یا به مسائل خارجی، یک خطای راهبردی است.
ادامه در صفحه ۱۶

رهبر معظم انقلاب در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت:

معطل برجام و تضمین‌های اروپا نمانید

■ همه مدیران دولتی باید در مقابل مشکلات با تحرک بیشتر و با احساس مسؤولیت مضاعف عمل کنند

■ باید با متخلفان در هر سطحی که هستند برخورد شود

■ مسؤولان باید به میان مردم، کارگران و صنایع بروند و از نزدیک با آنها ارتباط برقرار کنند

صفحه ۲

کس
Leader.ir

غیر اتمی کردن شبه‌جزیره کره؛ سناریوی سینمایی یا عملیاتی؟

■ پارسخادباری

به‌رغم ریسک‌هایی که برای کره‌جنوبی در بر دارد
مطلوب ترامپ نیز هست.
طبعاً مرحله بعدی، تضمین‌های امنیتی آمریکا
به کره‌شمالی است؛ به این ترتیب که اگر کره‌شمالی
به مسیّر غیراتمی کردن شبه‌جزیره، قدم‌های
موثری بردارد، پیونگ‌یانگ انتظار خواهد داشت
که تضمین‌های بازدارندگی امنیتی آمریکا در قبال
کره‌جنوبی نیز ملغی شود و در راستای آن نیروهای
اتمی آمریکا باید از داخل و خارج شبه‌جزیره کره که
به طور بالقوه ژاپن را نیز شامل می‌شود برچیده شوند.
بیانیه کره‌شمالی به طور تلویحی ابراز می‌دارد
غیراتمی شدن می‌تواند فرایند گام‌به‌گامی باشد که
شاید سال‌های متعددی به درازا بکشد.

ترامپ در بازگشت از سفر تاریخی به سنگاپور
در توثیت خود با اطمینان اظهار داشت کره‌شمالی
قول خلع سلاح یک‌طرفه داده و دیگر نمی‌تواند
منبع تهدید اتمی باشد ولی هم‌زمان از پیونگ‌یانگ
گزارش‌هایی انتشار یافته دایر بر اینکه تلاش‌ها
برای مدرنیزه کردن تاسیسات اتمی تداوم دارد و
هم‌زمان توانمندی‌های موشکی نیز رو به توسعه
است و پرتاب از زیردریایی نیز در دستور کار قرار
دارد.

در شرایط کنونی به نظر می‌رسد کاخ سفید
مایل به ادامه گفت‌وگو دیپلماتیک باشد و امیدوار
باشند که کره‌شمالی در اظهار خود بر غیراتمی
شدن صادق است. طبعاً امیدواری نمی‌تواند یک
راهبرد باشد و هر نوع پیشرفتی مستلزم امتیازدهی
دوطرفه خواهد بود که تاکنون به دلیل بدعهدی‌ها
و نقض عهدهای مکرر واشنگتن تمام توافقی‌های
قبلی منجر به شکست شده است. وجود چهره‌های
تندرویی مانند جان بولتون بخوبی گویای آن است
که در بحث امتیازدهی متقابل نمی‌توان روی قول و
قرارهای آمریکا حساب کرد.

وجود تندروهایی مانند جان بولتون و پمپئو که
از جانب تدریجی‌ها سنا نیز تقویت می‌شوند، گویای
آن است که هر زمان ممکن است کاخ سفید به
گزینه‌های غیردیپلماتیک روی بساوارد و مجدداً
فشارهای وارد بر کره‌شمالی را شدت بیشتر بخشد.
این گزینه در شرایط کنونی ریسک‌های خاص خود
را نیز به همراه دارد. با ورود ترامپ به جنگ تجاری
با چین، احتمال کمی وجود دارد که پکن با کاخ
سفید در تشدید تحریم‌های جدید اقتصادی علیه
کره‌شمالی همراهی کند. مسکو نیز چندان رغبتی
نخواهد داشت که مطابق سناریوی آمریکا عمل کند،
از سویی کره‌جنوبی هم مایل نیست فرصت کم‌نظیر
پیش آمده برای صلح و سازش با همسایه شمالی

از جمله معتمدان رهبر کره‌شمالی محسوب می‌شود
و در زمان «کیم جونگ ایل» (پدر رهبر کنونی) به
عنوان محافظ شخصی، روابط نزدیکی با رهبر فقید
کره‌شمالی داشت. عدم دیدار با رهبر کره‌شمالی
محل گمانه‌زنی‌های گوناگونی نیز بود ولی بیانیه
وزارت خارجه کره‌شمالی حاوی نکته پابانی نیز
بود که تا حدی مانع از برداشت‌های افراطی از
این سفر شد، زیرا در انتهای بیانیه عنوان شده بود
«جمهوری خلق کره هنوز خواهان رابطه دوستانه
توأم با اعتمادی که طی دیدار سران ترامپ- کیم
پایه‌گذاری شده است». در پاسخ به این بیانیه، ترامپ
با توثیت‌های مشهور خود واکنش نشان داد و عنوان
کرد اطمینان دارد کیم به وعده خود برای غیراتمی
کردن کره‌شمالی عمل خواهد کرد.

برای خارجه آمریکا در پایان این سفر عازم توکیو
وزارت شرکت در نشست سه‌جانبه با همتایان خود از
۲ کشور ژاپن و کره‌جنوبی شد. ۲ کشور ملاحظاتی
خاص خود را نیز دارند که ژاپن بیشتر به موضوع
«شهرزندان رپوده‌شده» به عنوان یک موضوع در
حاشیه‌های مهم از بابت افکار عمومی نیز می‌پردازد
و کره‌جنوبی نیز علاقه‌مند است بحث انعقاد قرارداد
صلح را در نخستین فرصت ممکن نهایی کند.

از جهات راهبردی و موازنه قوای منطقه‌ای
در حوزه پاسیفیک، کره‌شمالی یک مورد خاص
محسوب می‌شود که در کانون توجه تقریباً تمام
بازگران منطقه‌ای، فرمانطقه‌ای، بین‌المللی و
همچنین قدرت‌های بزرگ قرار دارد. ترامپ
به‌طور غیرمستقیم تلاش کرده دیدار خود با
رهبر کره‌شمالی را در حد اهمیت دیدار نیکسون
با ماوتسه تونگ معرفی کند ولی هیچ‌یک از
تحلیلگران مستقل پذیرای این قرائت نشدند، زیرا
بر اساس شواهد و مدارک تاریخی موجود نیکسون
در وهله اول خواهان خاتمه جنگ ویتنام بود، البته
اهداف دیگری نیز در سر داشت که به‌طور عمده در
ارتباط با نحوه پایش و برخورد با جهان کمونیست

آن زمان و حفظ موازنه قوا و برتری نظامی آمریکا
بود ولی در ازای کمک پکن برای خاتمه جنگ
ویتنام بزرگ‌ترین امتیاز را کاخ سفید نیز به چین
کمونیست داد و آن سیاست «یک چین» بود؛ به
این معنی که گشایش سفارت آمریکا در پکن به
مفهوم استقلال تایوان یا چین تایپه نخواهد بود.
پمپئو در گفت‌وگو با رسانه‌های کره‌جنوبی
عنوان کرده کره‌شمالی سرانجام مسیر ویتنام را در
پیش خواهد گرفت. به این ترتیب که ویتنام و کره
۲ کشوری در حوزه پاسیفیک هستند که آمریکا
بیشترین تلفات نظامی را بعد از جنگ دوم جهانی
متحمل شده است. ویتنام پس از سیاست درهای
باز «دنگ شیائو پینگ» سرانجام مسیر مشابهی در
پیش گرفت و ...

ادامه در صفحه ۵

یادداشت امروز

این «پازل» همچنان تکمیل می‌شود

■ حسام‌الدین مفیدی

ارائه بسته پیشنهادی اخیر اروپا به ایران و
اعتراض بسیاری از مقامات کشورمان از جمله
شخص رئیس‌جمهور به محتویات این بسته،
مولد نگرانی‌های تازه‌ای در میان طرفداران
«برجام اروپایی» بوده است. در حالی که «فدریکا
مورگرینی» مسؤول سیاست خارجی اتحادیه
اروپایی و مقامات ارشد قاره سبز به ایران تعهد
داده بودند نهایت تلاش خود را درباره حفظ
توافق هسته‌ای انجام دهند، هم‌اکنون شاهد ارائه
بسته‌ای غیر قابل قبول و حتی «تومیدکننده» و
«غیر قابل بررسی» توسط آنها هستیم. دستاورد
این بسته برای اقتصاد ایران «تحقیقاً هیچ» است
و در حوزه‌های حساسی مانند صادرات نفت
و انجام مرادات بانکی نیز تضمین عملی به
کشورمان داده نشده است. اگرچه ارائه یک بسته
پیشنهادی کاربردی [لااقل در سطح توانایی‌های
اقتصادی اروپا] قاعدتاً زمان زیادی نخواهد برد اما
سران اروپا اصرار دارند تا ماه نوامبر/ آبان، مذاکره
با ایران را ادامه دهند!

۱- سال ۲۰۱۷ میلادی، تروئیکای اروپایی
موافقت خود را با «تغییر برجام» و گنجاندن
موضوعاتی مانند توان موشکی و منطقه‌ای ایران
در برجام، بازرسی از اماکن نظامی کشورمان و
اعمال محدودیت‌های دائم در توافق هسته‌ای
اعلام کرد. تکمیل پازل برجامی «دونالد ترامپ»
توسط سران اروپا موضوعی نبود که از دید
ملت ایران پنهان بماند. مذاکرات فشرده‌ای که
میان کارشناسان وزارت امور خارجه ۳ کشور
اروپایی و آمریکا بر سر «تغییر برجام» انجام
شد، نماد و نشانه‌ای از «خیات برجامی اروپا»
علیه ملت ایران بود. حتی «انگلا مرکل» و
«مانوئل مکرون» ۲ سیاستمدار اروپایی در
آخرین سفر خود به واشنگتن- قبل از خروج

ترامپ از برجام- از رئیس‌جمهور ایالات متحده
خواستند در ازای تامین همه خواسته‌های آمریکا
در توافق هسته‌ای (۱) از خروج از برجام اجتناب
کنند. با این حال ترامپ به دلایلی از جمله جلب
حمایت مخالفان داخلی برجام در آمریکا و
لازهای صهیونیست، چنین تصمیمی را اتخاذ
کرد. بنابراین خروج آمریکا از برجام نه تنها نافی
پیمه‌ای «واشنگتن- بروکسل» در تغییر برجام
نیست، بلکه اتهام تروئیکای اروپایی را در این باره
پررنگ‌تر خواهد کرد. «اتهام»ی که مستلماً از
«جرم» ترامپ در خروج از برجام کمتر نیست.

۲- شاید تصور شود با خروج آمریکا از توافق
هسته‌ای، پروژه مشترک آمریکایی- اروپایی
«چینش پازل برجامی در قبال ایران» به اتمام
رسیده است. اگرچه بسیاری از منابع غربی از
اختلافات ترامپ و دولتمردان اروپایی بر سر
برجام و نحوه مواجهه با آن سخن می‌گویند
اما به نظر می‌رسد در مسواری هیاهوی
رسانه‌ای- تبلیغاتی موجود در غرب، اتفاقات
دیگری در حال رخ دادن است! واقعیت امر این
است که رازینه‌های آمریکا و اروپا بر سر نحوه
مواجهه با توافق هسته‌ای همچنان به‌رغم اعلام
خروج رسمی ترامپ از برجام ادامه دارد. بخشی
از این رازینه‌ها به صورت رسمی و در جریان
سفرهای ترامپ به کشورهای اروپایی با بالعکس
انجام می‌شود و بخش مهم‌تری از این رازینه‌ها،
در قالب «دیپلماسی پنهان» میان «مایک
پمپئو» وزیر خارجه آمریکا و وزرای خارجه
۳ کشور اروپایی در جریان است. ارائه بسته
پیشنهادی اخیر اروپا به ایران نشان می‌دهد
نه تنها مرادات برجامی آمریکا و اروپا قطع نشده
است، بلکه پس از خروج واشنگتن از توافق
هسته‌ای، وارد فاز تازه‌ای شده است. «وقت‌کشی
اروپا در مذاکرات برجامی» کاملاً به سود ایالات
متحده است. از دیگر سو، تاکید مقامات اروپایی
مبنی بر عدم آمادسازی بسته پیشنهادی اروپا
تا ماه آبان در راستای «تاثیرگذاری تحریم‌های
ثانویه آمریکا بر ایران بوده است.

۳- ایالات متحده و اتحادیه اروپایی همچنان در
حلال چینش پازل و تصویر واحدی در تقابل با
جمهوری اسلامی ایران هستند. خروج ترامپ از
برجام، به مثابه «زبان این پروژه مشترک» از سوی
آمریکا و اروپا نبوده و صرفاً به معنای «بازتعریف»
و «تغییر فاز» آن است. تفکیک بازی آمریکا و اروپا
از یکدیگر و فراتر از آن، یاد کردن از اختلافات
سطحی واشنگتن و تروئیکای اروپایی به عنوان
«تقابل استراتژیک میان آمریکا و اروپا»، خطاهایی
راهبردی و غیر قابل جبران در حوزه دیپلماسی و
سیاست خارجی کشورمان محسوب می‌شود.

ادامه در صفحه ۵